

ξηλοτυπίαις ἐκκόπτουσα τὸν ὕπνον καὶ διαφθείρουσα. καὶ γὰρ
□ ὁ καθεύδουσι, τοῦ σώματος ὕπνος ἔστι καὶ ἀνάπαυσις, τῆς δὲ
ψυχῆς πτοῖαι καὶ ὅνειροι καὶ ταραχαὶ διὰ δεισιδαιμονίαν.

‘ὅταν δὲ υποτάξοντά μ’ ἡ λύπη λάβῃ,
5 ἀπόλλυμ’ ὑπὸ τῶν ἐνυπνίων’ (Com. adesp. 185)

φησί τις. οὗτοι δὲ καὶ φθόνοις καὶ φόβοις καὶ θυμὸς καὶ ἀκο-
λασίᾳ διατίθησι. μεθ’ ἡμέραν μὲν γὰρ ἔξω βλέπουσα καὶ
συσχηματιζομένη πρὸς ἑτέρους ἡ κακία δυσωπεῖται καὶ περι-
101 καλύπτει | τὰ πάθη, καὶ οὐ παντάπασι ταῖς δρμαῖς ἐκδίδωσιν
10 ἐαυτὴν ἀλλ’ ἀντιτείνει καὶ μάχεται πολλάκις· ἐν δὲ τοῖς ὕπνοις
ἀποφυγοῦσα δόξας καὶ νόμους καὶ πορρωτάτῳ γενομένη τοῦ
δεδιέναι καὶ αἰδεῖσθαι, πᾶσαν ἐπιθυμίαν κινεῖ καὶ ἐπανεγείρει
τὸ κακόηθες καὶ ἀκόλαστον. ‘μητρὶ τε γὰρ ἐπιχειρεῖ μίγνυ-
σθαι’, ὡς φησιν ὁ Πλάτων (Rep. 571c), καὶ βρώσεις ἀθέσμους
15 προσφέρεται καὶ πράξεως οὐδεμιᾶς ἀπέχεται, ἀπολαύουσα τοῦ
παρανομεῖν ὡς ἀνυστόν ἔστιν εἰδώλοις καὶ φάσμασιν εἰς οὐδε-
μίαν ἥδονὴν οὐδὲ τελείωσιν τοῦ ἐπιθυμοῦντος τελευτῶσιν,
ἀλλὰ κινεῖν μόνον καὶ διαγριαίνειν τὰ πάθη καὶ τὰ νοσήματα
δυναμένοις.

B 3. Ποῦ τοίνυν τὸ ἥδὺ τῆς κακίας ἔστιν, εἰ μηδαμοῦ τὸ
21 ἀμέριμνον καὶ τὸ ἄλυπον μηδ’ αὐτάρκεια μηδ’ ἀταραξία μηδ’
ἡσυχία; ταῖς μὲν γὰρ τῆς σαρκὸς ἥδοναῖς ἡ τοῦ σώματος εὐ-
ηρασία καὶ ὑγίεια χώραν δίδωσι, τῇ δὲ ψυχῇ οὐκ ἔστιν ἐγγε-
νέσθαι γῆθος οὐδὲ χαρὰν βέβαιον, ἀν μὴ τὸ εὔθυμον καὶ
25 ἄφοβον καὶ θαρραλέον ὥσπερ ἔδραν ἢ γαλήνην ἀκλυστον ὑπο-